

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Рж г 144/21
6.7.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Меланија Сантовац, у предмету предлагача АА из ..., ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из Куле, Маршала Тита 266/а, ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4п 108/21 од 7.5.2021. године, донео је 6.7.2021. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду Р4п 108/21 од 7.5.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4п 108/21 од 7.5.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Вишег суда у Београду Гж 14123/20, као неоснован.

Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Благовременом жалбом предлагач оспорава наведено решење у целости, из свих законских разлога и предлаже да се побијано решење преиначи у смислу навода жалбе.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду, у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Сл. гласник РС", бр. 40/15).

Испитујући побијано решење у смислу члана 16. став 2. и 4. и члана 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 20. Закона о

заштити права на суђење у разумном року, овај суд је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, о којима се у поступку по жалби води рачуна по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 2. став 1. ЗПП јер у конкретном случају нема повреде начела правичности и законитости.

Виши суд у Београду је, након увида у електронски уписник Вишег суда у Београду, у побијаном решењу утврдио да је у конкретном случају датум подношења иницијалног акта 30.9.2016. године, да је првостепена одлука донета 19.4.2019. године, да је Виши суд у Београду 16.9.2020. године примио првостепени предмет (Трећег основног суда у Београду П 782/17) по жалбама парничних странака од 11.10.2019. године и 14.10.2019. године, те да у конкретном случају, с обзиром да се не ради о хитном предмету, имајући у виду и одребе члана 383. став 2. Закона о парничном поступку закључио да приговор предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року није основан.

Члан 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописује да је циљ овог закона да се предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року, а према члану 5. став 1. истог закона, приговор ради убрзавања поступка може се поднети док се поступак не оконча.

Одредбом члана 8. став 3. истог закона прописано је да се приговор одбија без испитног поступка, ако је с обзиром на трајање поступка које је наведено у приговору, очигледно неоснован.

По оцени Апелационог суда, правилан је закључак Вишег суда у Београду у побијаном решењу да, у конкретном случају, није дошло до повреде права предлагача на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Београду Гж 14123/20. Наиме, у конкретном случају, се не ради о хитном поступку, а трајање целокупног поступка од подношења иницијалног акта - тужбе овде предлагача (30.9.2016. године) до дана подношења приговора (8.3.2021.године) не указује да се, за сада, ради о повреди права на суђење у разумном року у смислу одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Законом прописани рокови у којима другостепени суд треба да одлучи о жалби странке, представљају инструктивни рок за суд, који је дужан да поштује редослед при одлучивању, као и да предност да хитним предметима, те непоштовање овог инструктивног рока не доводи до последица које би условиле другачију оцену основаности приговора ради убрзања поступка у конкретном предмету.

Наиме, непоступање суда по инструктивним роковима не доводи аутоматски до утврђења повреде права на суђење у разумном року и не дозвољава одвојено посматрање тог рока у односу на целокупан поступак. Стога, правилно су у побијаном решењу, супротно жалбеним наводима, примењене одредбе члана 8. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Имајући у виду наведено, на основу члана 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлука о трошковима поступка из става другог изреке овог решења донета је јер предлагач није успео у жалбеном поступку, те му не припадају трошкови овог поступка.

С у д и ј а
Меланија Сантовац,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба (члан 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року).

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић